

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120204880
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4120204880.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Eriky Madarászovej, v spore žalobkyne: H. W., nar.XX.X.XXXX, bytom K. XXXX, S.-K., prechodne bytom S. XXX, zast.: Mgr. Jozef Slíška, so sídlom advokátskej kancelárie Coboriho 2, Nitra, proti žalovanému: L. W., nar.XX.X.XXXX, bytom K. XXXX, S.-K., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 12C/41/2020 - 51 zo dňa 7. decembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 15.000,- eur (III.) m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 15.000,- eur do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku o náhrade trov prvoinštančného konania (IV.) p o t v r d z u j e .

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území K., obec S.-K., okres B., vedenej na Okresnom úrade B., kat. odbor, na LV č. XXXX, a to stavba dom, súpisné číslo XXXX na parc. č. XXX. Nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území K., obec S.-K., okres B., vedené na Okresnom úrade B., kat. odbor, na LV č. XXXX, a to stavba dom, súpisné číslo XXXX na parc. č. XXX súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 15 000 Eur z titulu náhrady za spoluvlastnícky podiel vo výške 1 k celku, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že priznal žalobkyni náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 180 CSP, ako aj zisteným skutkovým stavom, z ktorého vyplynulo, že žalobkyňa a žalovaný sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, a to žalobkyňa v podiele 1/4 - ina k celku a žalovaný v podiele 3 - iny k celku. Žalobkyňa nadobudla spoluvlastnícky podiel k predmetnej nehnuteľnosti na základe darovacej zmluvy zo dňa 10.2.2009 od žalovaného - v tom čase jej manžela. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu listom zo dňa 11.3.2019 vyzvala žalobcu na mimosúdnu dohodu z dôvodu, že žalobkyňa nemá záujem zotrvať v podielovom spoluvlastníctve so žalobcom, pričom žalobca na písomnú výzvu nereagoval. Súd uviedol, že žalobkyňa predmetnú nehnuteľnosť neužíva, od roku 2011 býva spoločne aj so ZŤP dcérou W. W. na adrese S. č. XXX a nemá záujem o predmetné nehnuteľnosti. Rodinný dom užíva v celom rozsahu žalovaný, pričom rozdelenie rodinného

domu nie je reálne. Trhovú hodnotu nehnuteľnosti žalobkyňa odhadla na sumu 80.000 eur, preto hodnota jej podielu 1 - ina z celku je 20.000 eur, od žalovaného požadovala zaplataenie sumy 15.000 eur.

1.2 Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností. Nepochybné bolo, že strany sporu sú bývalými manželmi, podielové spoluvlastníctvo spoločne neužívajú, užíva ho výlučne sám žalovaný, žalobkyňa sa vyjadrila, že v podielovom spoluvlastníctve zotrvať nechce, no k mimosúdnej dohode o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi nimi nedošlo, hoci žalobkyňa zaslala žalovanému návrhu na mimosúdnu dohodu, žalovaný sa k jej návrhu nevyjadril. Na základe týchto zistení súd dospel k záveru, že žaloba na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bola podaná dôvodne. Reálna deľba predmetných nehnuteľností - rodinného domu podľa tvrdenia žalobkyne nebola možná, žalovaný uvedené skutočnosti výslovne nepoprel a preto tieto skutkové okolnosti súd považoval za nesporné s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP. V danej veci pripadal do úvahy druhý spôsob zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva a to prikázanie celej veci za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom. Súd preto zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam a mal za to, že najideálnejším spôsobom vyporiadania spoluvlastníctva bude, prikázať nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovaného, a to vzhľadom ku skutočnostiam, že nehnuteľnosti užíva výlučne sám žalovaný, žalobkyňa ich neužíva od roku 2011, žalovaný má väčší podiel na nehnuteľnostiach ako žalobkyňa a žalobkyňa nemá o spornú nehnuteľnosť záujem. K trhovej hodnote nehnuteľností súd prvej inštancie poukázal na tvrdenie žalobkyne, ktorá uvádzala sumu 80.000 eur, čo je podľa jej tvrdenia cena obvyklá v danom čase a mieste, pričom súd zdôraznil, že žalovaný sa v tomto smere k veci vôbec nevyjadril a skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné /§ 151 ods.1 CSP/. Súd prvej inštancie preto vychádzal z nespornej skutočnosti, že hodnota vyporiadavanej nehnuteľnosti je 80.000 eur. Žalovaný ako strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana konania, ktorá tieto povinnosti nesplnila. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd prvej inštancie rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 15 000 Eur z titulu náhrady za spoluvlastnícky podiel vo výške 1 k celku do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom súd vychádzal z nespornej skutočnosti, že hodnota vyporiadavaných nehnuteľností je 80.000 eur, hodnota podielu 1 - iny je 20.000 eur, žalobkyňa si však uplatnila sumu 15.000 eur. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňi súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mala plný úspech, pričom v konaní neboli zistené žiadne výnimočné okolnosti, ani dôvody hodné osobitného zreteľa, a to ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 1, 2 CSP rozhodol súd len o nároku na náhradu trov konania a o výške bude rozhodovať samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

2.1 Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to v časti výroku III. týkajúci sa povinnosti zaplatiť sumu 15 000 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o trovách konania. Poukázal na to, že pred pojednávaním dňa 7.12.2020 kontaktoval súd a žiadal pojednávanie odročiť z dôležitých dôvodov, nakoľko nepredvídateľné okolnosti spôsobené nie jeho zavineným pri výkone povolania mu neumožnili sa včas dostaviť na pojednávanie. Uviedol, že nedal súhlas s pojednávaním v jeho neprítomnosti a napriek tomu súd vo veci pojednával, čím boli naplnené odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b), d), g) CSP, nakoľko mu bola odňatá možnosť brániť sa pred súdom, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie súdu tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd rozhodol o povinnosti zaplatiť žalobkyňi sumu 15 000,- eur z titulu náhrady za spoluvlastnícky podiel do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom vôbec neskúmal a nevykonal dokazovanie na zistenie jeho majetkových pomerov, či disponuje dostatočnými finančnými prostriedkami na to, aby mohol vyplatiť žalobkyňi takú sumu a dokonca do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Poukázal na to, že jeho hrubý príjem predstavuje cca 640 eur, nemá žiadne úspory, ani hodnotný hnutelný majetok. Spláca úvery cca 240 eur mesačne, náklady na bývanie na elektrickú energiu 80 eur mesačne, plyn 135 eur mesačne. Zdôraznil tiež skutočnosť, že pozemok, na ktorom leží predmetná stavba je nevysporiadaný, preto má sťaženu možnosť čerpať hypotekárny úver a musí riešiť najskôr vyporiadanie pozemku alebo riešiť bankou iné možnosti na vybavenie úveru na čo potrebuje určitý čas. Bez úveru alebo pôžičky nie je schopný vyplatiť žalobkyňu. Lehotu na vyplatenie žalobkyne - 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia považuje za neprimeranú a aj neštandardnú pri jeho majetkových pomeroch. Takéto rozhodnutie by spôsobilo len exekučné konanie, čo by v tejto ťažkej situácii bolo pre neho a jeho rodinu bolo likvidačné. Uviedol, že súd pri uložení povinnosti má skúmať

možnosti a schopnosti povinnej osoby plniť a podľa uvedeného zväžiť možnosti primeranej lehoty na plnenie.

2.2 Žalobca považoval za nesprávny aj výrok o trovách konania majúc za to, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, preto sa domnieva, že je tu dôvod na postup podľa § 257 CSP. Žalobkyni podiel 1 z domu, ktorý je predmetom sporu daroval počas manželstva, zároveň sa staral o maloletú W. a po rozvoде platil na ňu výživné napriek tomu, že vedel, že nie je biologickým otcom maloletej. Žalobkyňa pritom pri odchode zo spoločnej domácnosti vyrabovala dom, keď si zobrala všetko zariadenie, ale zároveň ho aj znehodnotila vytrhaním podlahy, radiátorov a pod. Jej konanie považuje za konanie v rozpore s dobrými mrvmi. Dodal, že výzva na mimosúdnu dohodu mu doručená nebola. Mal za to, že sú vyporiadaní. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroky zmenil tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť sumu 15 000 eur žalobkyni do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku a o trovách konania rozhodne tak, že stranám náhradu trov konania neprizná alternatívne žiadal, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vrátil mu na nové konanie.

3. Žalobkyňa k odvolaniu žalovaného uviedla, že ho považuje za účelové a zavádzajúce. Zo súdneho spisu vyplýva, že žalovaný prevzal dňa 29.9.2020 do vlastných rúk žalobu aj s prílohami. Žalovaný sa k predmetnej žalobe nevyjadril. Termín pojednávania bol určený na deň 7.12.2020 o 13.00 hodine a súd začal pojednávať až o 13.20 hod s odôvodnením, že žalovaný telefonicky oznámil súdu že na pojednávanie bude meškať 15 až 20 minút. Súd nemal žiadny dôvod vec neprejednať a pojednávanie sa konalo bez prítomnosti žalovaného. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jasne a zreteľne vyplývajú skutočnosti, o ktoré súd oprel svoje závery a zákonným spôsobom vo vecí rozhodol. K odvolaniu žalovaného v časti týkajúcej sa náhrady trov konania uviedla, že súd opäť rozhodol zákonným spôsobom s poukazom na § 255 ods. 1 CSP. Čo sa týka predžalobnej výzvy, táto bola žalovanému doručená na adresu jeho trvalého pobytu, ktorú skutočnosť žalobkyni potvrdil aj ich spoločný syn, takže žalovaný mal dostatok času na vyriešenie veci mimosúdne. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne vo svojom podaní uviedol, že z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd vzhladol dôležité dôvody na odročenie pojednávania na 20 minút, čím však nebola zabezpečená jeho možnosť brániť sa pred súdom. Nemal právne zastúpenie a súd ho ani nepoučil o tom, že môže pojednávať aj v jeho neprítomnosti. Napriek tomu zotrval na názore, že súd prvej inštancie dostatočne nezistil skutkový stav, keď nezisťoval, či má záujem si nehnuteľnosť ponechať a zároveň neskúmal jeho majetkové pomery k povinnosti vyplatiť žalobkyni žalovanú sumu v stanovenej lehote troch dní. Zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach uvedených v podanom odvolaní. Navrhol, aby ho súd zaviazal zaplatiť sumu 15 000 eur v splátkach po 150 eur mesačne až do úplného zaplatenia. Zároveň žiadal, aby stranám náhradu trov konania nepriznal.

5. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení zopakovala už uvedené dôvody z predchádzajúceho podania. Nesúhlasila s návrhom žalovaného zaplatiť sumu 15 000 eur v splátkach.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 15.000,- eur je potrebné zmeniť v zmysle § 388 CSP tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 15.000,- eur do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V napadnutom výroku o nároku o náhrade trov prvoinštančného konania, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Rozsudok v ostatnej časti odvolaním nebol napadnutý.

7. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 22.4.2020 domáhala zrušenia podielového spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti, ktorú navrhla prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného a požadovala od žalovaného zaplatiť sumu 15.000 eur z titulu náhrady za spoluvlastnícky podiel vo výške 1 k celku. Žalovanému bola žaloba spolu s prílohami, poučením a výzvou na vyjadrenie sa k podanej žalobe doručená do vlastných rúk dňa 29.9.2020. K podanej žalobe sa nevyjadril. Následne súd prvej inštancie vo veci pojednával v súlade s ustanovením § 180 CSP v neprítomnosti žalobkyne a žalovaného. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný dňa 7.12.2020 telefonicky súdu oznámil, že bude na pojednávanie meškať asi 15-20 minút. Pojednávanie vo veci malo začať o 13.00 hodine, začalo o 13.20

hodine, pričom žalovaný sa na pojednávanie nedostavil. Dostavil sa na súd až po skončení pojednávania a vyhlásení rozsudku cca o 13.50 hodine a bolo mu oznámené, že pojednávanie sa už skončilo, vo veci bolo rozhodnuté a bude mu doručený rozsudok.

8. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

9. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

10. Zákon v citovaných ustanoveniach stanovuje lehotu na plnenie uloženú súdnym rozhodnutím v rozsahu 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu, kratšia lehota prípustná nebude. Dlhšiu lehotu súd stanoví podľa okolností daného prípadu, napr. podľa sociálnej rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť, a pod. Lehota na plnenie, v procesnej teórii nazývaná i paričná lehota, začína plynúť od momentu právoplatnosti rozhodnutia. Súd môže (napr. s poukazom na zlú finančnú situáciu strany sporu) tiež uložiť povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky. Súd musí určiť výšku každej dávky alebo splátky. Skutočnosť, či je v konkrétnom prípade daný dôvod na splátky, je vo všeobecnosti potrebné posudzovať z oboch strán, t. j. zo strany nielen dlžníka, ale aj veriteľa. Pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti podľa cit. zákonného ustanovenia alebo pri učení, že peňažné plnenie sa môže realizovať v splátkach, je nutné vychádzať nielen z konkrétnych okolností prípadu a osobných a majetkových pomerov strán sporu, ale aj z postavenia strán, pričom treba posúdiť, či prípadné zaplatenie dlžnej sumy v splátkach v určitej výške s ohľadom na výšku dlhovanej sumy, dĺžku omeškania dlžníka s platením a dobu, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlhovanej sumy, nepredstavuje neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa.

11. V predmetnej veci súd prvej inštancie považoval žalobu za dôvodnú a v plnom rozsahu jej vyhovel. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie správne poukázal na ust. § 153 a § 154 CSP v tom smere, že žalovaný bol poučený, že strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky) včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 v spojení s § 149 CSP). Žalovaný sa nielen k žalobe nevyjadril, ale aj sa nedostavil na pojednávanie včas, a to napriek tomu, že súd akceptoval jeho ospravedlnenie o meškaní cca 20 min a začal pojednávanie neskôr. Keďže žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, súd prvej inštancie postupoval správne, keď vykonal pojednávanie a následne vo veci aj rozhodol. Odvolací súd sa preto nestotožnil s námietkou žalovaného, že mu bola odňatá možnosť brániť sa pred súdom, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zo spisu vyplýva, že žalovaný bol riadne poučený o svojich procesných právach a povinnostiach, ako aj o dôsledkoch nedostavenia sa na pojednávanie. Súd prvej inštancie potom považoval tvrdenia žalobkyne za nesporné a žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

12. Žalovaný v zmysle svojho odvolacieho návrhu namietal len lehotu na plnenie (paričnú lehotu), ktorú súd prvej inštancie určil 3 dni a žiadal ju zmeniť na lehotu 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku dôvodiac, že súd prvej inštancie vôbec neskúmal a nevykonal dokazovanie na zistenie jeho majetkových pomerov, či disponuje dostatočnými finančnými prostriedkami na to, aby mohol vyplatiť žalobkyni uvedenú sumu v takej krátkej lehote. Súd prvej inštancie určil lehotu 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia s poukazom na ust. 232 ods. 3 CSP. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie nemal dôvod skúmať majetkové a sociálne pomery žalovaného, keďže tento sa k žalobe žalobkyne nevyjadril a ani sa nedostavil na pojednávanie, na ktorom by mohol uviesť svoje skutkové tvrdenia týkajúce sa predmetu sporu alebo lehoty na plnenie. Až v odvolacom konaní poukázal na svoje pomery a nemožnosť zaplatenia priznanej sumy 15 000 eur z dôvodu nedisponovania hotovosťou v uvedenej výške. Odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na výšku sumy priznanej žalobkyni, je dôvodné zmeniť napadnutý rozsudok v časti lehoty na plnenie, avšak nie v lehote požadovanej žalovaným, ktorú nepovažuje

za dôvodnú. Odvolací súd mal za to, že je možné určiť žalovanému lehotu na plnenie 60 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorá lehota nijako nepoškodí žalobkyňu a zároveň je dostatočná na vybavenie si hypotekárneho úveru zo strany žalovaného. S poukazom na uvedené, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 15.000,- eur v lehote 3 dní zmenil v zmysle § 388 CSP tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 15.000,- eur do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

13. Námietku žalovaného týkajúcu sa výroku o náhrade trov konania nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. Dôvody uvádzané žalovaným, ako darovanie podielu 1 predmetnej nehnuteľnosti žalobkyni, či následné znehodnotenie rodinného domu vytrhaním podlahy, radiátorov a pod., nepovažoval odvolací súd za dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP. V danom prípade žalovaný neuviedol a nepreukázal také okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Použitie ustanovenia § 257 CSP negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: - dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje, výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. Túto normu však nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania, alebo určitej procesnej situácii, prípadne aj z aspektov sociálnych.

14. Skutkové tvrdenie žalovaného, že uvedené konanie žalobkyni považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi, mohol žalovaný uplatniť v rámci konania pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa posudzovali v súvislosti s nárokom žalobkyne na zaplatenie požadovanej sumy. Nemožno ich však považovať za dôvody, ktoré by umožňovali nepriznať nárok na náhradu trov konania úspešnej žalobkyni. Uvedené platí aj ohľadom tvrdenia žalovaného, že výzva na mimosúdnu dohodu mu doručená nebola. Žalobkyňa spolu so žalobou predložila súdu aj Návrh mimosúdnej dohody zo dňa 11.03.2019 adresovanú žalovanému, ktorú v konaní pred súdom prvej inštancie nikto nespochybnil. Preto uvedené tvrdenie žalovaného v odvolaní o nedoručení mimosúdnej dohody považoval odvolací súd za novotu v odvolacom konaní v zmysle ust. § 366 CSP, na ktorý prostriedok procesnej obrany odvolací súd nemôže prihliadať, pretože odvolateľ ho mohol použiť už aj pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o nároku o náhrade trov prvoinštančného konania (IV.), potvrdil.

15. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu. Prevažný úspech v odvolacom konaní mala žalobkyňa, pretože žalovaný nebol úspešný ohľadom výroku o náhrade trov konania a ohľadom paričnej lehoty bol úspešný len sčasti, preto žalobkyni patrí aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).